Reklamy

Posłuchaj

0
(0)

(Nastąpiło około roku Pańskiego 32).

Najpamiętniejszem zgromadzeniem w dziejach świata jest zebranie, jakie się odbyło w Galilei na górze Tabor w trzydziestym trzecim roku po Narodzeniu Chrystusa. Miał w niem udział Jezus Chrystus jako prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek nadprzyrodzonej piękności, którego oblicze jaśniało wonczas, jakoby słońce, a szaty były białe jak śnieg; miał w niem udział prawodawca Mojżesz, który przed 1500 laty zatopił zbrojne zastępy Faraona w falach Czerwonego Morza, a lud Izraelski z niewoli wyswobodził, wiodąc go do Ziemi obiecanej; miał w niem udział Przemienienie Pańskie.Prorok Eliasz, który przed 900 laty dzieci Izraela zachęcił do ufności w miłosierdzie wszechmocnego Boga i do nadziei w obiecanego Zbawiciela; nadto mieli w niem udział trzej wielcy Apostołowie Nowego Zakonu, Piotr, Jakób i Jan, którzy później złożyli chlubne świadectwo

swej wiary; wziął wreszcie w niem udział ukryty w tajemniczym obłoku Ojciec niebieski sam w towarzystwie chóru Aniołów. Wielki cel tego wzniosłego zgromadzenia był zdaniem najznamienitszych uczonych Pisma świętego trojaki:

1) Jezus Chrystus przewodniczył w tem zgromadzeniu jako najwyższy książę i prawodawca całego świata, jak to już był przepowiedział Prorok Izajasz: „Pan Sędzia nasz, Pan Zakonodawca nasz, Pan Król nasz.“ (Izajasz 33, 22). W tej właściwości uznał Go Mojżesz, który ogłosił prawa Starego Zakonu i począł przysposabiać lud wybrany do pojawienia się wielkiego króla; uznał Go Eliasz, który przemawiał za wypełnieniem prawa Starego Zakonu i podniecał tęsknotę za obiecanym Mesyaszem; w tejże właściwości zatwierdził Go sam Ojciec odwieczny, mówiąc: „Tenci jest Syn Mój miły, Jego słuchajcie.“

Pan Jezus jest najwyższym królewskim prawodawcą całej ludzkości, nie tylko dlatego, że w Swych naukach wiary i obyczajów nałożył ludziom tak słodkie jarzmo i tak lekki ciężar; ale i dlatego, że Swą krwawą ofiarą na krzyżu i nieustanną ofiarą na ołtarzu uwalnia nas od klątwy grzechu i od lęku śmierci, i że łaskami sakramentalnemi dodaje nam sił i ochoczości. Dlatego też Eliasz i Mojżesz uznali na tem wzniosłem zebraniu arcykapłańską godność Jezusa, rozmawiając z Nim o dokonaniu żywota w Jerozolimie, tj. o Jego cierpieniach i śmierci na górze Kalwaryi. Stwierdził to sam Ojciec niebieski, oświadczając, że Tę ofiarę Sobie upodobał słowy: „Tenci jest Syn Mój miły, Jego słuchajcie.“ Ponieważ zaś kapłaństwo jest przywilejem pierworodztwa, przeto Bóg Ojciec, nazywając Go Synem, mianuje Go tem samem Arcykapłanem, który podejmie dzieło zbawienia świata. Tę fundamentalną prawdę chrześcijaństwa poznało trzech Apostołów na górze Tabor, zanim Jezusa wydano w ręce pogan, zanim Go smagano, oplwano i ukrzyżowano, a poznali ją dlatego, ażeby zapobiedz zgorszeniu, w któreby bez tej nauki byli popadli.

2) Pan Jezus okazał się na tem zgromadzeniu sprawcą i szafarzem chwały niebieskiej i zbawienia. Bezpośrednio bowiem przed wejściem na górę przemienienia mówił był o wielkiej nagrodzie, której wiernym następcom udzieli w dniu, w jakim wróci w majestacie Ojca Swego niebieskiego, aby sądzić żywych i umarłych. Dodał nawet, że niektórzy z Jego uczniów jeszcze tego dożyją, iż ujrzą Syna Człowieczego w Jego Królestwie. Tych słów pociechy dotrzymał Zbawiciel na górze Tabor, gdzie się trzem Apostołom pokazał w całym odwiecznym majestacie i nadprzyrodzonej piękności i gdzie im pozwolił oglądać w odwiecznej chwale, już dawno zmarłe Swe sługi: Mojżesza i Eliasza. Piotr, Jakób i Jan ujrzeli rzeczywiście w tej rażącej światłości krainę pozaziemską, tajemnicę wieczności, za którą serce ludzkie tak mocno tęskni. Mojżesz bowiem i Eliasz przybyli z kraju szczęśliwych i pojawiwszy się na zgromadzeniu we własnej osobie, dali tem samem dowód, że poza grobem jest życie nieśmiertelne i odwet sprawiedliwy, że tam się połączą ci, co tu byli jednej myśli i zjednoczeni miłością Boga chodzili Jego drogami, chociażby ich na ziemi przedzielały tysiące mil i lat; że wszyscy cnotliwi, bądź imiona ich są nam znane, bądź nieznane, ojcowie i matki, którzy tu na ziemi jednoczyli się w miłości Boga, na drugim świecie znajdą się wszyscy w radości niebieskiej. Pan Jezus świetnem pojawieniem się Mojżesza i Eliasza udowodnił Apostołom, że i śmiertelni ludzie w życiu wiekuistem udział mieć będą.

3) Pan Jezus pragnął drogich Mu Apostołów i wszystkich wiernych w przyszłości obecnością Mojżesza i Eliasza zachęcić, aby trudy i utrapienia życia ziemskiego znosili mężnie i aby krzepili się nadzieją, że ich niebiescy bracia o nich pamiętać będą, że ich w potrzebie nie opuszczą, i że nagroda ich wytrwałości będzie wielką i słynną. Obecność bowiem na tem zgromadzeniu Mojżesza i Eliasza, którzy z Panem Jezusem mówili o dokonaniu dzieła, któremu niegdyś poświęcili cały czas i wszystkie siły

swego życia, stanowi dla chrześcijan-katolików radosną rękojmię, że siedzący po prawicy Ojca Jezus Chrystus, razem z orszakiem Świętych Pańskich, nigdy nie odstąpili Kościoła wojującego i toczącego bój z bramami piekielnemi.

Nauka moralna.

Oglądanie Oblicza Pańskiego jest szczęściem, jakiego używają Święci w Królestwie niebieskiem. I ty, duszo chrześcijańska, masz tego szczęścia używać po wszystkie wieki. Czyż serce twoje za niem nie tęskni? Czemże jest wszelki przepych tego świata? Marnością i znikomością tylko. Jeśli przeto na ziemi jakie dzieło sztuki, dziwny blask gwiazd, przepyszna barwa kwiatów tak zachwyca twoje oko, zważ, jak pięknym, jak doskonałym, jak wspaniałym i zachwycającym być musi widok Tego, który tego wszystkiego jest sprawcą. Nie dziw przeto, że gdy Piotr ujrzał Jezusa w majestacie Jego, zapomniał o całym świecie i na wieki chciał pozostać na górze.

Papież Kalikst III ustanowił w Kościele katolickim święto Przemienienia Pańskiego w roku 1457 i wyznaczył na tę uroczystość dzień 6 sierpnia. Powód dało mu do tego utrapienie, jakiego doznawał podówczas świat chrześcijański od Turków. Zaprowadzeniem tego święta chciał pobożny Papież wy błagać u Wszechmocnego pomoc. Dzisiaj już nie jest ta uroczystość świętem nakazanem, mimo to winien każdy prawowierny katolik mieć na pamięci ów cudowny wypadek i chować go głęboko w sercu.

Modlitwa.

Boże i Panie mój, który w cudownem Przemienieniu Jednorodzonego Syna Twojego tajemnice wiary świadectwem Ojców Starego Zakonu utwierdziłeś, a głosem z Nieba wyszłym wśród jasnego obłoku oznajmiłeś cudownie istne przyznanie wiernych za Syny Twoje, spraw miłościwie, abyśmy Króla chwały współspadkobiercami i tejże chwały wspólnikami się stali. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, który króluje w Niebie i na ziemi. Amen.

* *
*

Oprócz tego obchodzi Kościół święty pamiątkę następujących Świętych Pańskich, zamieszczonych w rzymskiem martyrologium:

Dnia 6-go sierpnia na górze Tabor Przemienienie Pana naszego Jezusa Chrystusa. — W Rzymie przy drodze Apijskiej w cymetryum Kallista dzień zgonu św. Ksystusa II, Papieża i Męczennika, który w waleryańskiem prześladowaniu ugodzony mieczem, otrzymał koronę męczeńską. — Również św. Męczenników Felicyssyma i Agapita, Dyakonów wspomnianego Papieża Ksystusa, oraz Subdyakonów Januaryusza, Magnusa, Wincencyusza i Stefana, których razem z nim ścięto i w

cymetryum Pretekstata pogrzebano. Jak św. Cypryan pisze, doznał z nimi śmierci męczeńskiej także niejakiś Kwartus. — W klasztorze benedyktyńskim św. Piotra w Kardennie pod Burgos w Hiszpanii śmierć męczeńska św. Stefana, Opata z 200 mnichami jego, którzy przez Saracenów dla Wiary św. zabici, pochowani zostali przez chrześcijan w tym samym klasztorze. — W Alkali w Hiszpanii cierpienia dwóch św. Braci Justa i Pastora. Obaj byli jeszcze chłopiętami i chodzili do szkoły, gdy wybuchło prześladowanie. Na pierwszą wieść o tem porzucili tabliczki i stawili się dobrowolnie przed starostą Dacyanem jako chrześcijanie. Tenże kazał ich pojmać i obić laskami. Ponieważ jednak mimo to pozostali stałymi i dodawali sobie nawzajem odwagi, zostali wreszcie poza miastem ścięci mieczem katowskim. — W Rzymie pamiątka św. Hormisdasa, Papieża i Wyznawcy. — W Amidzie w Mezopotamii pamiątka św. Jakóba, Pustelnika, słynnego dla wielu cudów swoich.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Action: process_rati Post ID: 51419 Post Nonce: 9aeb91e59f ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆ ○ ☆
Processing your rating...
Średnia ocena {{avgRating}} / 5. Policzone głosy: {{voteCount}}
{{successMsg}} {{#errorMsg}} {{.}} {{/errorMsg}}

There was an error rating this post!

Średnia ocena 0 / 5. Policzone głosy: 0

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

- Carol Byrne, „Msza dialogowana”. (72.2 z 110). Zniesienie 15 z 18 oktaw świąt

  Data
  13 czerwca 2023
  W odniesieniu do
  3) Pius XII - ku zagładzie

- 6-go Sierpnia. Uroczystość Przemienienia Pańskiego.

  Data
  6 sierpnia 2022
  W odniesieniu do

08. Święta w sierpniu

- 6-go Sierpnia. Uroczystość Przemienienia Pańskiego.

Data
6 sierpnia 2023
W odniesieniu do
08. Święta w sierpniu